Lieta Nr.A42687709
143/AA43-0588-12/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 18.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova,
tiesneses S.Kanenberga un K.Krastiņa,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajam *V.B.* un Rīgas pašvaldības policijas pārstāvei *A.O.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas par *V.B.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto pārkāpumu sakarā ar *V.B.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 21.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – policija) priekšnieka 2009.gada 22.janvāra lēmumu Nr.D57/10-6/303 (turpmāk – Lēmums Nr.1) kā galīgo iestādes lēmumu *V.B.* saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto pārkāpumu un viņam uzlikts naudas sods 20 latu apmērā. Lēmumā konstatēts, ka *V.B.* 2009.gada 5.janvārī bija novietojis transportlīdzekli Audi ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis) stāvēšanai Rīgā, Herdera laukumā 6, uz ietves, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.9.punktā noteiktās prasības. Pārkāpums fiksēts fotofiksāžās, kurās redzams, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai uz laukuma, kas noklāts ar betona plākšņu segumu. Laukums savienots ar gājēju ietvi un atrodas vienā līmenī. Lai nokļūtu laukumā, *V.B.* bija jāuzbrauc uz ietves. Proti, *V.B.* novietojis transportlīdzekli stāvēšanai uz ietves. Minētā teritorija ir ietves turpinājums.

Ar policijas priekšnieka 2009.gada 12.februāra lēmumu Nr.D57/10-6/553 (turpmāk – Lēmums Nr.2) kā galīgo iestādes lēmumu *V.B.* saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto pārkāpumu un viņam uzlikts naudas sods 20 latu apmērā. Lēmumā norādīta Lēmumam Nr.1 analoga argumentācija.

[2] *V.B.* Administratīvajā rajona tiesā iesniedza iesniegumu (sūdzību) par Lēmuma Nr.1 un Lēmuma Nr. 2 (turpmāk kopā – Lēmumi) atcelšanu. Sūdzība pamatota ar turpmāk minētiem apsvērumiem.

[2.1] Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai vienā un tajā pašā vietā, bet no administratīvā pārkāpuma protokoliem izriet, ka divās dažādās.

[2.2] Nav pamatots policijas apgalvojums, ka betona plāksnes uzskatāmas par ietves turpinājumu. Tā ir vieta, kas iezīmē zemes piederības robežu. Zeme, uz kuras novietots stāvēšanai transportlīdzeklis, pieder trīs īpašniekiem un ir privātīpašums. Līdz ar to tā nav uzskatāma par ietves turpinājumu.

[2.3] Vecrīgā ir ierobežotas iespējas tās iedzīvotājiem novietot stāvēšanai transportlīdzekļus. Visa Jauniela kopš 2009.gada 1.janvāra ir gājēju iela. Laukums tika izmantots kā stāvvieta, jo netraucē ne gājējus, ne pārējos satiksmes dalībniekus. Faktiski pašlaik pastāv situācija, ka *V.B.* nav iespējams pie sava īpašuma novietot transportlīdzekli.

[3] Policija rakstveida paskaidrojumā Administratīvajai rajona tiesai norāda, ka nepiekrīt *V.B.* prasījumam, pamatojoties uz Lēmumos minēto.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 21.janvāra spriedumu noraidīts *V.B.* pieteikums (sūdzība) par Lēmumu atcelšanu. Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka Transportlīdzekļa atrašanās vieta nav norādīta pretrunīgi, jo tā atrašanās vietu 2009.gada 5.janvārī plkst.15.07 un 2009.gada 17.janvārī plkst.12.45 var apzīmēt gan kā „pie ēkas Herdera laukumā 6" (pie Rīgas Doma), gan „pretī Jaunielai 19".

[4.2] No LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta, CSN 1.8.apakšpukta un 135.9.apakšpunkta izriet, ka atļauts stāvēt stāvvietā pie ietves vai uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827.-832.papildzīmi. Lietā ir strīds par to, vai vieta, kurā bija novietots stāvēšanai transportlīdzeklis, atzīstama par ietvi.

[4.3] Tiesa atzina, ka vieta, kurā bija novietots stāvēšanai transportlīdzeklis, nav atzīstama par privātīpašumu. Tā ir publiskas lietošanas ārtelpa un uz to attiecināmas CSN noteiktās prasības par stāvēšanas ierobežojumiem. Tiesa secināja, ka minētais laukums ir ietves daļa un transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā uz ietves, vietā, kur tas aizliegts. Līdz ar to policijai bija pamats saukt *V.B.* pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktu.

[4.4] Konkrētajā lietā gan 2009.gada 5.janvārī, gan 17.janvārī, piemērots naudas sods Ls 20 apmērā, kas noteikts LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas sankcijā paredzētajā apmērā un piemērots tiesiski.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 21.janvāra spriedumu *V.B.* iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojoties uz turpmāk minētiem argumentiem.

[5.1] Laukums, vadoties pēc teritoriālā plānojuma apzīmējumiem, nav ne iela, ne arī laukums, ne gājēju iela un ne iela ar prioritāti gājējiem, bet ir tehniskās apbūves teritorija.

[5.2] Teritorija, kur *V.B.* novietoja transportlīdzekli, piebraucot pie Jaunielas 14 ēkas, nav ar gājēju ielas statusu. Atsauce spriedumā, ka teritoriālajā plānojumā nosaka ielu – neapbūvējamo publisko ārtelpu robežas, pierāda, ka esošajā detaļplānojumā konkrēta vieta nav paredzēta kā publiskā ārtelpa.

[5.3] Netika izvērtēts fakts, ka, atgriežoties no Jaungada svinībām laukos, *V.B.* smagi saslima 2009.gada 2.janvārī un pirmo sodu uzlika 2009.gada 5., bet otru – 17.janvārī, slimības laikā, kad *V.B.* nevarēja iziet no mājām, un transportlīdzekli nedaudz pārvietoja *V.B.* sieva, kurai nebija autovadītāja tiesību, lai ar to brauktu, kas netika ņemts vērā.

[5.4] Lēmumos ir vispārināti pieņēmumi par to, kas ir ietve, kur tā turpinās, un vai atrodas vienā līmenī, diemžēl tiesa to neapskatīja, arī ne mutvārdos.

[5.5] *V.B.* minēja, ka šobrīd piekļuve ēkai ar transportlīdzekli ir faktiski liegta, un jau 2 gadus ar Rīgas domi nesekmīgi tiek risināts jautājums par piekļuvi īpašumiem, lai tos apsaimniekotu. Vecrīgas biedrība plāno vērsties Satversmes tiesā minētā iemesla dēļ.

[5.6] Morālo, personisko kaitējumu pamato nepamatoti sastādītie administratīvā pārkāpuma protokoli, kas visi ir pārsūdzēti tiesā. Vairākkārt *V.B.* audio un video materiālos fiksēja ņirgāšanos administratīvo pārkāpumu protokolu sastādīšanas brīdī, tādēļ uztur prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 2000 apmērā.

[6] Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības sauktā persona apelācijas sūdzību uzturēja.

Policijas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota, ka Lēmumi ir atceļami un administratīvā pārkāpuma lietas ir izbeidzamas.

[8] LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu uz ietvēm, vietās, kur tas aizliegts.

CSN 135.9.apakšpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, izņemot šo noteikumu 131.punktā minētos gadījumus. CSN 131.punkts paredz stāvēšanas noteikumus – stāvvietās pie ietves vai uzbraucot uz ietves, ja

stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt vieglajiem automobiļiem bez piekabēm.

Apgabaltiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai vieta, kurā bija novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis, atzīstama par ietvi.

[9] No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka atbilstoši Administratīvā pārkāpuma protokolam-paziņojumam Nr.D57 107150727 2009.gada 5.janvārī plkst.15.07 Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie ēkas Herdera laukumā 6, uz ietves (lietas 33.lapa). Savukārt atbilstoši administratīvā pārkāpuma protokolam-paziņojumam Nr.D57 107167176 2009.gada 17.janvārī plkst.12.45 minētais transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Rīgā, pretī Jaunielai 19, uz ietves (lietas 40.lapa).

Apgabaltiesa no lietā esošajām fotogrāfijām (lietas 34., 41.lapa) konstatē, ka Transportlīdzeklis abos gadījumos faktiski bija novietots stāvēšanai vienā un tajā pašā vietā – ar betona plāksnēm klātā laukumā starp Rīgas Doma ēku un Jaunielas 14 ēku norobežojošo mūri, vienā gadījumā tuvāk Jaunielai, otrā gadījumā tuvāk mūra sienai. Apgabaltiesas ieskatā, abas protokolos norādītās adreses ar pietiekamu precizitāti norāda pārkāpuma izdarīšanas vietu.

Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nepastāv strīds par Transportlīdzekļa faktisko stāvēšanas vietu, bet par to, kā šī vieta bija jānorāda administratīvo pārkāpumu protokolos. Tā kā *V.B.* ir pilnīgi skaidrs, kurā vietā ir konstatēts pārkāpums, apstāklim, kā protokolos būtu jānorāda pārkāpuma izdarīšanas vieta – vai „pie ēkas Herdera laukumā 6", vai „pretī Jaunielai 19", vai „pie ēkas Jaunielā 14" – šajā lietā nav izšķirošas nozīmes.

[10] Saskaņā ar CSN 1.23.apakšpunktu ietve ir ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās.

No lietā esošajām fotogrāfijām apgabaltiesa konstatē, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai ar betona plāksnēm klātā laukumā. Laukumam ir iebrauktuve vismaz 2 automašīnu platumā, kas laukumu savieno ar ielu. Ņemot vērā ietves novietojumu Jaunielā, ir konstatējams, ka tā atdalīta no brauktuves ar apstādījumiem. No fotogrāfijām ir konstatējams, ka ietve ir klāta ar tādām pašām betona plāksnēm, ar kādām klāts laukums un iebrauktuve. Betona klājums varētu radīt iespaidu, ka gan laukums, gan iebrauktuve ir ietves sastāvdaļa, tomēr, ņemot vērā ietves izvietojumu – tās virzienu un platumu līdz laukumam un tās turpinājumu pie mājas Jaunielā 14, apgabaltiesa nekonstatē, ka laukums un iebrauktuve būtu atzīstama par īpaši izveidotu ietves paplatinājumu. Apstāklis, ka laukums un ietve ir savienoti un atrodas vienā līmenī, nav pietiekams, lai laukumu uzskatītu par ietves daļu.

Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka lietā nav konstatējams, ka *V.B.* 2009.gada 5.janvārī un 17.janvārī bija novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai uz ietves, vietā, kur tas aizliegts.

Līdz ar to apgabaltiesa *V.B.* darbībās nekonstatē konkrētā administratīvā pārkāpumu sastāvu un atzīst, ka Lēmumi ir atceļami un saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu administratīvo pārkāpumu lietas ir izbeidzamas.

[11] Apgabaltiesa nekonstatē, ka *V.B.* iesniegumā tiesai un pirmās instances tiesā būtu iesniedzis prasījumu par personiskā (morālā) kaitējuma atlīdzinājumu. Attiecīgi pirmās instances tiesa šādu prasījumu nav izlēmusi. Līdz ar to apelācijas instances tiesa prasījumu par personiskā (morālā) kaitējuma atlīdzinājumu neskata.

[12] Administratīvā tiesa administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros neskata arī *V.B.* iebildumus par piekļuves tiesību īpašumam ierobežojumiem.

[13] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa ir kļūdaini novērtējusi lietas faktiskos apstākļus un līdz ar to izdarījusi nepareizus secinājumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu un 286.^{14}pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Rīgas pašvaldības policijas 2009.gada 22.janvāra lēmumu Nr.D57/10-6/303 (2009.gada 5.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.D57 107150727) un 2009.gada 12.februāra lēmumu Nr.D57/10-6/553 (2009.gada 17.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.D57 107167176) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietas par *V.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto pārkāpumu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova

Tiesneses S.Kanenberga

K.Krastiņa